

Fra: Ellen Brekken[bassellenbrekken@gmail.com]

Sendt: 04.06.2024 22:13:59

Til: Post Innlandetfylke[post@innlandetfylke.no]

Tittel: Høringsinnspill ny skole og tilbudsstruktur - nedlegging av musikklinja ved NØVGS

Denne eposten er sendt fra en person utenfor organisasjonen. Ikke klikk på lenker eller åpne vedlegg før du er sikker på hvem avsender er og at innholdet er trygt.

Det e itjånå som kjem tå sæ sjøl

OBS: Dette innlegget inneholder sjølskryt. Og noen tanker om hva kulturen er verdt.

Musikklinja på NØVGS ligger nok en gang på

hoggstammen til fylkeskommunedirektør Tron Bamrud. Da må vi kanskje minne om hvor viktig musikk er i forskning på demens. At kulturnæringen er svært viktig for annet næringsliv. At sang kan gi lungepasienter bedre lungefunksjon. (Vi vet jo allerede at sang frigir endorfiner.)

Vi kan minne om at kulturelle aktiviteter bidrar til å skape tillit, toleranse og solidaritet blant innbyggerne, og øker demokratiske holdninger på tvers av sosioøkonomiske bakgrunner. Det er i det hele tatt såpass mange helsefremmede og samfunnsnyttige grunner til å gi musikk og kunst stor plass i samfunnet at noe annet vil være på grensen til idioti.

Bamrud snakker om at vi må ivareta arbeidslivets kompetansebehov og bransjene i regionen. Så bra da at folk som har gått musikklinja på NØVGS blir lærere, bønder, leger, advokater, piloter, tegnspråktolker, arrangører, sjukepleiere, snekkere, veterinærer, butikkmedarbeidere, fysioterapeuter og regnskapsførere. For å nevne noe.

Men vet du hva - noen av oss jobber fortsatt med kultur.

Vi har utøvere som har gått musikklinja på NØVGS som har vunnet Spellemannsprisen, som skal delta i Eurovision-finalen, som mottar Statens garantiinntekt for kunstnere, som er leder av store regionale musikkforetak som sysselsetter mange hundre profesjonelle og amatører årlig, som er seniorrådgivere i Utenriksdepartementet, som er internasjonalt anerkjente regissører, som er skuespillere på nasjonale teatre.

Vi har musikere som tar vare på den immatrielle slåttearven fra Nord-Østerdalen, en uvurderlig skatt!

Noen blir musikere, mange blir musikanter, og vi blir hundrevis av kulturbærere.

Nord-Østerdøler har ikke for vane å skryte i øst og vest. Men det har vi faktisk all god grunn til. Det er kanskje vanskelig å få med seg det når man bor utenfor regionen, men vi har altså:

Opera di Setra, som henter inn publikum fra hele landet, vi har Livestock som i tillegg til å være en knallbra musikkfestival trekker sykkelturister fra inn- og utlandet til Alvdal, vi har Tynset jazzklubb som ble kåret til årets jazzklubb i 2021 blant 80 andre etter seks års drift. Vi har Elden musikkteater, en av de tre store utendørsteatrene i Norge der mange utøvere har vært innom musikklinja på NØVGS.

Vi har i tillegg en hel mengde mindre arrangører og festivaler samt frivillig musikkliv i massevis. Tynset kommune er på 10. plass over de beste kulturkommunene i Norge, Røros kommune har ligget på toppen i mange år.

I alt dette bidrar kulturbærere som har gått på musikklinja på NØVGS. Det er itjå som kjem tå sæ sjøl.

Jeg spiller ca 200 konserter i året. Jeg møter utrolig mange folk, og ikke alle snakker norsk. Men vi snakker musikkens språk. For det går over landegrensene.

Jeg har spelt i bryllup og begravelser. Jeg kan med hånda på hjertet si hvor viktig musikkopplevelser er. Jeg møter mennesker som går langt inn i musikken - de smiler, ler og jeg ser gnisten i øynene deres. Jeg får meldinger fra folk som er helt i ekstase når de går fra konsert, som bruker musikken for barna på biltur, når de skal manne/kvinne seg opp til noe, eller trenger noe å støtte seg på i livets tunge stunder.

Det absolutt fineste komplimentet jeg har fått som musiker fikk jeg tidligere i vår. Da fikk jeg melding av en perifer bekjent som hadde dratt med seg sønnen sin på vår konsert for 5 år siden. Sønnen var helt på vippepunktet i livet, og han torde nesten ikke å dra ut på konsert. Men, det gjorde han, vi spilte konserten og etterpå prata vi sammen. Et fint møte for meg, livsviktig for han. For som ho skrev: «da løsna det noe i han og sida har han brent på innsida.»

Hvordan setter man en verdi på disse møtene?

Å nå et menneske som er på vei til å falle utafør, hvordan setter man en pris på det?

Hvordan rangerer man en lærer som har gitt unge mennesker trua på seg sjøl? Å bidra til å gi unge mennesker en indre drivkraft som varer livet ut?

Musikk er fantastisk. Det er ikke noe A- og B-lag. Alle kan bli med, uansett alder, bakgrunn, etnisitet, kjønn, funksjonsevne og geografisk plassering.

Man drar mot det samme målet - å lage en så god opplevelse for publikum - og hverandre - som mulig. Hvor mange slike arenaer finnes i samfunnet?

Det er itjå som kjem tå sæ sjøl. Men musikklinja ved NØVGS lærer deg å sette deg mål, at du må samarbeide på tvers av alder og bakgrunn, at prosesser må ha tid til å modne, at man må planlegge skolehverdagen - ja, for vi hadde faktisk 5 timer mer i uka enn de på studiespesialiserende.

Det krever mange timer å bli god. Heldigvis er det mange veier til Rom, uansett hva du skal drive med i livet. En svært robust vei er musikklinja ved NØVGS.

Hilsen Ellen Brekken,

Musiker med full kalender,

Leder av Tynset jazzklubb,

Stolt tidligere musikklinjeelev

--

Mvh Ellen Brekken
ellenbrekken.com